

gjennemgaaede af den hele Statsrevision, og dette gav Anledning til en Forhandling i Statsrevisionen om dette Spørgsmaal, hvor det da viste sig, at man ansaa Regjeringen for bunden til at udføre de Foranstaltninger, hvortil der er bevilget Midler i Finantsloven. Resultatet af Forhandlingen blev altsaa, at Antegningen blev staaende, og man er efter den Tid bestandig gaaet ud fra, at de Arbejder, som ere bevilgede, skulle være udforte allesammen og i det Omfang, hvor de ere bevilgede, ligesom vedkommende Minister i sin Besvarelse af Antegningen heller ikke gjorde nogen Modbemærkning mod den udtalte Utvilligelse fra den Tid af, har dette Spørgsmaal aldrig været reist i Statsrevisionen, men man er stadig gaaet ud fra, at den Regel stod fast, at vedkommende Minister var pligtig til at udføre de Arbejder, som vare bevilgede. Det er derfor ogsaa Skik og det sker naarlige, at der f. Ex. med Hensyn til Bygningsarbejder bliver forespurgt, om en Gvvedreparation er udfort i hele det Omfang, i hvilket den er bevilget, og forsaavidt det ikke er Tilfældet, da af hvilken Grund. Ministeriet har aldrig gjort nogen Indvending derimod, og man maa altsaa antage, at Ministeriet er entigt deri. Dette tror jeg er ved mange Leiligheder, saa fuldstændig traadt frem i Betænkningen, at der ikke kan være Spørgsmaal om, at man ikke har kunnet se det af den. Naar der f. Ex. i den sidste Betænkning er blevet spurgt Krigsministeriet, hvortil det ikke har udfort dem Dravers på Trekroner, hvortil det var givet Bevilling, og der som Svår derpaa er blevet givet den Erklæring, hvorefter Statsrevisionen har gjort den Bemærkning, at det maa anses for rigtig, at Arbeidet ikke der blev udfort, saa har jo Statsrevisionen derved givet sit Skjøn over, hvortil det kan anses for rigtig, at dette Arbejde ikke der blev udfort. Det er ganske den samme Fremgangsmaade, som i Statsrevisionen vilde have fulgt, hvis det havde været Overstyrelsen, som den havde tilliget. Der findes ogsaa stadig i Regnskabsoversigterne Bemærkninger, som utvivlsomt tyde på, at det Mindste enkelte Ministere ansæ sig for forpligtede til at udgive de Penge, der ere bevilgede til bestemte Foranstaltninger. Sægnstaa som

Exempel herpaa nævne en Bemærkning, som Statsrevisionen stadig modtager fra Indenrigsministeriet med Hensyn til Bevillingen til Præmier ved Hingstskuerne. Det er ved Loven af 23de Januar 1862 bestemt, at til disse Præmier skal der bruges en bestemt Sum, men det er Bausfælgsheder for Ministeriet ved at faae den anvendt, idet den nemlig skal fordeles i Forhold til det Bidrag, som gives af Landbosforeninger og private Mænd. Nu bliver det af Indenrigsministeriet indhentet Oplysninger om, hvor store Bidrag der vil blive givet, og efter disse Oplysninger fordeler Ministeriet Pengene, men saa viser det sig stadig, at der er nogle Landbosforeninger, der ikke have skaffet de Beløb tilveie, som de have lovet, og Selgen desafter, at de maa tilbagebetale Pengene, saa at Lovens Bud ikke kommer til fuld Ret, idet paa dem Maade nogle Penge blive tilovers, uagtet alle skulde være brugte. Det er Tilfældet hvert Aar, og hvert Aar faar Statsrevisionen Forklaring derover, saa at man maa antage, at Ministeriet erkender, at han er pligtig til fuldt ud at bruge den Bevilling, som Finantsloven har givet, og Hensyn til Loven af 23de Januar 1862. Nu kan man ogsaa se, at dette Spørgsmaal fremtræder i Statsrevisionens Betænkning, og det er ganske sandt, men dertil er der ogsaa en god Grund, og det er, at, naar Statsrevisionen behandler et Regnskab for et vist Aar, er allerede de 20 Finantslove blevet behandlede i den mellemliggende Tid, og de Foranstaltninger, som afte ere blevne bragte til Udførelse i det Finantsaar, for hvilket de først vare bevilgede, og for hvilket Regnskabet nu foreligger, vilde i Reglen være blevet bevilgede paa en af de senere Finantslove, der allerede ere behandlede, saa at man igjennem Forhandlingen om et senere Finantslovsforslag i Almindelighed vil have den Grund given, hvortil det vedkommende Arbejde ikke er blevet fremmet. Dertil kommer jo desuden, at Statsrevisionen ikke har fundet Anledning til at fremkomme med dette Spørgsmaal, fordi man ansaa det som et Spørgsmaal, hvorefter det ikke kunde være nogen Tvivl, at det der havde været nogen Tvivl derom, vilde Stats-